

κουατίζει μεγάλη
κι'τε παίδες μ'ες φάλλει.

Γαλάζιο τὸ χρώμα, λευκὸ τόνερό της...
ἔμπρός μ' ἔνα βήμα
καὶ κάνετε σχήμα,
παιδιά, σ'τὸ σταυρὸ της.

Ἐμπρός ὁ καθένας τοῦ Σχολεῖου μαθητῆς...
γὰ κάθε παιδί
μεγάλ' ἢ σπουδῆ
τῆς σημαίας αὐτῆς.

Χωρὶς τὴν σπουδῆ της χαμένα, παιδιά,
πηγαίνουν τὰ γράμματα,
χωρὶς τὴν σπουδῆ της κι' ἡ νέα καρδιά
παθαίνει γεράματα.

Σημαία προβάλλει
καὶ στήνονται πάλι
λατρείας βωμοί.

Μεγάλ' ὀ βωμοί της,
καὶ κάθε τιμῆ της
ἴδικ' ἰσας τιμῆ.

Συμβούλιον Ἰπουργικόν, αἰθέριον, χερμακερὸν.

Φ. — Τὶ λόγια τρανὰ
μὰς εἶπε ξανά
γλυκύτατος ἦρωας,
κι' ὁ Στάης ὁ Σπύρος
ἔζηλθε νὰ σπεύρῃ φρονήματος ὁπόρου
σ' ἡμᾶς, σ'τὸν καθένα,
ὁ στήθη παρθένα
μικρῶν πτεροφόρων.

Ἰερωτάτῃ τελετῇ τελεῖται σ'τὰ Σχολεῖα,
κι' ἡ πολυδόξαλος Ἑλλάς
μὲ τὰς φλεγούσας κεφαλὰς
καὶ μὲ τὰ μεγαλεῖα,
ὡς εἶδε τὴν παράδοσιν αὐτὴν τῶν σημαῶν,
νὺν ἀπολύεις ἔκραξεν καθὼς ὁ Συμμεών.

Π. — Μὰ ποῦς αὐτὸς ποῦ φέρεται μετώρος ἐδῶ;
ὁ Κόντης δὲν σοῦ φαίνεται;

Φ. — Στάσου νὰ τὸν ἴδῃ.
Ἐκεῖνος εἶναι, Περικλῆ, τοῦ κράτους κυβερνήτης...
ἀνίπτατ' ἐπὶ μῆλωτῆς, ὡς παλαιὸς προφήτης.

Π. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Μπαλατιζῆς ὁ τῆς διπλωματίας,
ποῦ ὁ μεγάλας ἔτυχε τῆς γῆς περιπεταίας.

Φ. — Πετοῦν καὶ τὸν Δυνάμειον ὁ Πρεσβευταὶ κοντὰ τοῦ
καὶ σ'τὸν ἀέρα κινηγοῦν τὴν Ἐξοχότητά του.

Π. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Γούναρης, τῶν ἀριθμῶν ξεφτέρει...
κι' αὐτὸν μεταρρυθμίσουν τὸν ἔπαιξο μανία...
πετοῦν κοντὰ τοῦ κι' ἔμποροι μὲ τὸν Κουαρλιέρι,
ποῦλθε νὰ δώσῃ σχέδια γὰ νὰ Τελωνεῖται.

Φ. — Πετὰ πετὰ κι' ὁ Ναυτικὸς ὄργανος πρὸς ναυτιλίαν...
κι' αὐτὸν τὸν λέγουσιν ἔμπροσθεν σ'τὴν ἀεροπλάναν.
Πεταίει κι' ὁ θάμιδος κεφαλῆς μὰς γερὰ,
καὶ σ'τὰ φτερά του, Περικλῆ, σηκώνει ὡς ἀφ' ἑρῶ
τῆς θάμιδος τὴν ζυγαριὰ,
ποῦ λέγεται πολὺ βαρεζιά.

Π. — Ἄρμ' ὁ Λομβάρδος, Φασουλῆς, τοῦ Τζάντε τοῦ καμάρη;
Φ. — Αὐτὸς τὸν Νέγιο διαρκῶς ἀπὸ τὴν γῆν φερμαρεί,

καὶ λὲν πῶς ἐτοιμάζεται κι' αὐτὸς νὰ πτερογίσῃ
καὶ αἰγοῦρα τὴν ζυγαριὰ θὰ πάρῃ τοῦ Διονύση.

Πετὰ πετὰ κι' ὁ Πρόεδρος ὁ πρῶτος τῆς Βουλῆς,
ἀν καὶ δὲν κατατάσσεται σ' τοὺς ἀεροφίλους.
Ἴδου κι' ὁ Στάης, μακαρά,
μὲ φέρτωμα βιβλίων,
κι' ἔχει σ' τοὺς ὄρους γὰ φτερά
σημαίας τῶν Σχολείων.

Π. — Μὰ δὲν μοῦ λές, βρε Πασουλῆ, θέλουν ἐδῶ πέρα;
Φ. — Συμβούλιον Ἰπουργικὸν θὰ γίνῃ σ'τὸν ἀέρα,
καὶ συζητήσῃς θ' ἀκουσθῶν σοφῶν ἀεροπόρων
περὶ τῶν μετεώρων.

Χαῖρε, βουδὸν οἱ Σύμβουλοι, Κορμητῆ τετραπέρατε,
κι' αὐτὸς ἀκούρατος πετὰ
καὶ τοὺς Συμβούλους ἐρωτᾷ:
καμμία τράπουλα γὰ μπριτς μαζὶ σὰς δὲν ἐφέρατε;

Λοιπὸν ἡ Συνδιάσκεψις φρονεῖ πῶς θὰ γίνῃ;
κι' ὁ Κόντης ἀπαντᾷ πετῶν:
οἱ διπλωμάται τῶν κρατῶν
ἔκει ποῦ θὰ συσκέπτονται, θὰ παίξουν μπριτς κι' ἔκεινο!

Ἄκου, φίλε Περικλέτο, πῶς καθεὶς τῶν Ἰπουργῶν
κλαίει ὡς Ἱερωνίας
τῆς πολλὰς παρανομίας
τῶν μεγάλων κι' εὐδαίων τῆς Τουρκίας ἐκλογῶν.

Πλὴν ἐγὼ τῆς εὐνομίας μεγαλύνω τὴν μητέρα
καὶ φωνάζω, τί σημαίνει;
ληγομενετὲς κι' ἐδῶ πέρα
πῶς ψηφίζουσι πεθαμμένοι;

Συζητοῦν περὶ τὴν λύσιν προβλημάτων διαφόρων
καὶ περὶ τῶν μετεώρων,
τῶν ὕδατων, τῶν ἀνέμων,
καὶ τῶν ἀεροπολέμων.

Ἄν'ρωτᾷς καὶ γὰρ τὸ κράτος
λένε πῶς ὁ Κορμητῆς,
λιγερὸ μου κυπαρίσσι,
πρὸς συμφέρον τῶν Ἑλλήνων
ἐνεργεῖ σ'τὸ Βερολίον,
ἐνεργεῖ καὶ σ'τὸ Παρίσι.

Λένε καὶ κάμπο τοῦ παιδὶ πῶς πήγῃ νὰ παντρεύῃ,
πλὴν ὅλα θὰ τὰ μάθωμεν ὅσταν ἐπιστρέψῃ.
Ἄεροπλάνον μὰς ταχὺ, πέταξε πρὸς τὸν Ἄρη,
μὰ τῶσφιφει κι' ὁ Μάγκανος μαζὶ μὲ τὸν Στριτάρη,
ληροφυγδίκιοι κι' αὐτοὶ
καὶ ταουραχὰδες φηφτωτοί.

Π. — Πλὴν ἀκού βρόντους κουμπουριῶν σ'τὸν νόμον τὸ Βασίλειον.

Τὶ βλέπει;

Φ. — Βλέπει σκοτωμοὺς καὶ πόλεμον ἐμφύλιον.

Κι' ὁ Σύμβουλος τοῦ Στάμματος ἀκούει τρομασμένοι
καὶ πάνε κάτω σ'τὰς κλεινὰς νὰ μάθουν τί συμβαίνει.

Πλὴν ἄς ἀφήσωμεν κι' ἡμεῖς ἀμέσως τὸν ἀέρα,
γχατὶ μπορεῖ κι' ἐδῶ φηλὰ νὰ φάσῃ καμμία σφαῖρα.

Π. — Τρέχουν καὶ χωροφύλακες μὲ στρατιάς Ὀδύλλαν.

Φ. — Ἀσφάλεια δὲν ἔχομεν κι' ἐντὸς ἀεροπλάνων.

Π. — Καὶ ποῦ νὰ πάμε, Φασουλῆ, νὰ μὴν ἀκοῦμε κρότους;

Φ. — Νὰ στρέψωμεν τὸν ὄρακα κατὰ τοὺς Ὀπτεντότους,
κι' ἔπειτ' ἀεροπλόουμεν πρὸς τοὺς Βορείους Πάγους,
σ' τοὺς Δαιατρονῶνας, σ'τὸ Θέβιτ, καὶ σ' τοὺς ἀνθρωποπαγούς,
κι' ἔκει νὰ μάθωμεν ἦθδον πράξιτα, σαλιάρη.

Π. — Μὰ πρὶν νὰ πάμε πρὸς ἔκει δέξου γερὸ σπηλιάρη.